

[Korsgaard.]

Derfor maa jeg paastaa, at Boligprisen afhænger fornuftigvis af Arbejdslønnene, taget bredt, og da maa man jo sige til sig selv: vil det være ønskeligt, at Boligerne bliver billigere, hvilket de efter min bedste Overbevisning kun kan blive, hvis Arbejdslønnen i alle dens Former gaar ned. Her skulde man egentlig uvilkaarlig have troet, at jeg maatte kunne blive enig med Socialdemokraterne, naar jeg siger, at det tror jeg ikke vil være en lykkelig Udvikling. Jeg er selvfølgelig ikke blind for, at Arbejdslønnene i Udlandet kan blive af en saadan Art, at Arbejdslønnene her skal ned, det er en Sag for sig. Men jeg troede dog ikke, det skulde være svært at blive enig med Socialdemokraterne om, at det lykkeligste vilde være, hvis vi kan formaa at holde dem. Men bag dette at holde Arbejdslønnen, ja der ligger den høje Boligpris, der ligger den forholdsvis høje Fortjeneste, hvorpaa man i dette Land befinder sig, og bagved denne høje Fortjeneste ligger igen — og det er det, det kommer an paa her — Evnen til at betale en Husleje. Ret beset er det dog ret ligegyldigt, hvad Huslejen er, naar bare man har Evnen til at betale den, og jeg tror, at den lykkeligste Udvikling netop vilde være, at denne Evne bevares. Om det vil ske eller ikke, det hører ikke hjemme her — jeg nærer stor Bekymring i Retning af, at det ikke sker. Jeg maa altsaa hævde, at det, der bestemmer Boligprisen, er i det væsentlige Arbejdslønnen.

Dernæst henviser det ærede Medlem Hr. O. Andersen til en Udtalelse, der tidligere er fremsat af det daværende Medlem af Borgerrepræsentationen, Overretssagfører Becker, og hvori han siger, at hvis man ikke har saa og saa mange Boliger i Overskud, kommer man ind i en Situation, der er betænkelig. Deri vil jeg give ham fuldkommen Ret. Men det er jo ikke den Betænkelighed, der kunde opstaa deraf, som medfører den Lovgivning, vi her er inde paa. Jeg kan ikke tro andet end, at Hr. Becker er en forstandig Mand — alene hans politiske Standpunkt kunde jo tyde i den Retning —, og jeg vil altsaa gaa ud fra, at naar han har været betænkelig ved den Situation, der opstod, var det ud fra denne Betragtning: der vil komme en Monopoltilstand,

hvor man vil sætte Huslejen uden Hensyn til, hvad det koster at fremstille Lejlighederne. (*J. Chr. Jensen*: Det er det, der sker nu.) Det er nu kedeligt, naar man virkelig har gjort et alvorligt Forsøg paa at gøre ærede Medlemmer begribeligt, hvad der er Udgangspunktet og burde være Udgangspunktet for hele Diskussionen, saa at opdage, at et æret Medlem, som man troede virkelig beskæftigede sig en hel Del med disse Ting, aabenbart ikke har forstaaet et eneste Muk af, hvad man har sagt. Udgangspunktet for det hele er jo, at den rigtige Pris er det, Boligen koster i Dag. (*J. Chr. Jensen*: Det benægter jeg ikke!). Saa er det virkelig kedeligt, at det ærede Medlem ikke mere har den Virksomhed, han tidligere havde, og derved kunde skaffe billigere Boliger. (Afbrydelse af *J. Chr. Jensen*). Ja, saa forstaaer jeg det ikke. Det ærede Medlem kan ikke gøre det billigere? Efter min Mening maa jeg sige, det svimler for mig. Det ærede Medlem siger, han kan ikke bygge billigere, end der bygges; andre ærede Medlemmer siger, at denne Lovgivning er nødvendig, for ellers vil Lejen blive sat op i de gamle Lejligheder, og hvorfor? Fordi Lejen i de nye Lejligheder er for høj. Men da Lejen fornuftigvis nogenlunde maa ligge paa det Niveau, den skal ligge paa efter Byggeomkostningerne, saa kan der ingen Mening være i de to Betragtninger paa een Gang. Maaske er det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensens Betragtning rigtig, men saa følger deraf automatisk, at Lejen i de gamle Huse er høj nok og ikke skal op, og saa er der ingen Grund til at græde over Bortfaldet af Restriktionerne. Og omvendt, er min Betragtning rigtig — og foreløbig vil jeg antage, at min er den rigtigste —, saa er det givet, at dette at bo i en gammel Lejlighed er et Privilegium.

Men det er efter min Formening slet ikke det Problem, Overretssagfører Becker i sin Tid var inde paa, nej, det, han var inde paa, var fornuftigvis dette, at man kunde, naar der var for faa Huse, om jeg saa maa sige, danne en Trust og sætte Huslejen op med 5 pCt. fast hvert Aar eller noget i den Retning, og det vilde være saare betænkeligt. Jeg vil ogsaa sige, at hvis den Dag kom, da man maatte sige, at den Leje, der forlangtes, ikke svarede til Byggeomkostning-